

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

120. Fons Ammonis: Ex Curtio, lib. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

lancibus ventis, obuiōq; æstu retorquentur. Ita est aliquid, quod huius fontis excursum per momenta repercutiat: an latentibus venis certa mensura, quæ dum colligitur, quod exhauserat, minor riuus est, & pigrior, cum colligit, agilior, maiorq; profertur: an nescio quid libramentum abditum, & cæcum, quod cum exinanitum suscitatur, & elicit fontem: cum repletum moratur, & strangulat.

Nota.

Quæstionem. Ea quæstio est, quæ curiosis Prometheus in Caucaſo fixit crucem. Multas hic disertissimè rationes affert Plinius.

Sed quis rem acu tangat? Possidonius sugillat Aristotelem, qui æstum fieri dixerat, propter sublimia littora, quibus aqua repercuteretur. Apollonius in ea, quam ad Indos scribit epistola, ait, Ὁ καὶ νὸν ἐπιδρωὶς ἐλαυνοῦ ῥυθὸν πνεύματιν, ex multis hiatibus, qui partim sub ipso, partim in terra circa ipsum sunt, ad exteriora diffundi, ac rursus retrocedere. Bona pars hanc πλάμυγιδά τριβuit luna, in quibus est Iulius Cæsar, l. 4. de bello Gallico, satius cum Antiphilo concludere.

Ὁ αὐτὸς καὶ τὸ δάμνωσεν τὸ μύριον, οὐδὲ μαλίστα.

Σὺν τὰς ἀρρήτῳ λαῦτα μέγλη φύσει.

FONS AMMONIS.

Ex Curtio, lib. 4.

Descriptio CXX.

Et etiam illud Ammonis nemus, in medio habet fontem: aquam solis vocant. Sub lucis ortum tepida manat: medio die, cum vehementissimus est calor, frigida eadem fluit, inclinato in vesperam calefit: media nocte feruida exæstuat, quoq; propius nox vergit, ad lucem multum caloris decrevit: donec sub ipsum dici ortum, assueto tempore languescat. Id, quod pro Deo colitur, nam eandem effigiem habebat, quam vulgò diis artifices accommodauerunt. Umbilico maxime similis est, & habitus smaragdo, & gemmis coagmentatus: hunc cum responsum pe-

titur, nauigio aurato gestant sacerdotes, cum multis argenteis patetis, ab utroque nauigij latere pendentibus. Sequuntur matronæ, virginesq; patrio more inconditum quoddam carmen canentes: quo propitiare Iouem credunt, ut certum edat oraculum.

T E M P E.

Alianus, varia hist. l. 3. c. 1.

Εἰ δὴ χῶρον μὲν αὐτὸ καὶ ἴδρον.

Descriptio CXXI.

Est itaque locus inter Olympum, & Olysam situs: sunt autem hi montes altitudine immensa præditi, & quasi diuina quadam cura difuncti, & atque in medio locum complectuntur, cuius longitudo ad quadraginta stadia porrigitur; latitudo verò in aliis partibus pedes centum, in aliis paulò etiam plus continet; Per hunc medium labitur fluvius, qui Peneus appellatur, in quem reliqui fluij confluunt, & aquam ei communicando, magnis augmentis incrementis: hic locus habet varia, & omnis generis oblectamenta, non manibus hominum facta opera, sed spontanea naturæ, quæ tunc ei plurimum ad pulchritudinem ambitiosè contulit, cum locus primum nasceretur; nam in ea hedera copiosa, & admodum hirsuta viget, ac floret, & instar generosarum vitium, in proceras arbores ascendendo serpit, atque ipsis adnascitur. Est & simlacis magna copia, quæ collem ipsum ascendens saxum inumbrat, ita ut illud quidem lateat, cernatur verò nihil, præter viridantem herbam, sitq; veluti quædam oculorum pangyris. In ipso campo, & planitie varij sunt luci, & scenæ continuæ, æstiuo tempore gratissima viatoribus receptacula, in quibus suauiter alsum captare possunt: diffiunt etiam riuus crebri, & aquæ frigidæ, atque ad bibendum suauissimæ. Has aquas perhibent prodesse etiam lauandibus, & ad sanitatem conferre. Concinunt etiam aues hinc inde dispersæ, & in primis musicæ, quæ sicientes aures mirificè recreant, atque indefessos cum voluptate deducunt viatores, modulationibus suis præter-

cuntium.